

EGYHÁZI HIRADÓ

A szegedi református egyház hivatalos lapja, református egyház-társadalmi és belmissziói hetilap.

ELŐFIZETÉS: HAVONKÉNT 50 FILL. EGY SZ. 15 FILL.

Szerkesztőanyag és kiadóhivatal:

REF. LELKÉSZI HIVATAL, SZEGED.

Főszerkesztő: HARSÁNYI PÁL.

Felolvasó szerkesztő: BAKÓ LÁSZLÓ.

MEGJELENIK

HETENKINT SZOMBATO

Hirdetéseket felvessz a kiadóhivatal.

Tartalom: *Vezércikk: Bakó László: A reformáció emlékére. — II. cikk: Raffay S. Kapy B. püspökök jelentéseiből. — III. cikk: y-z.: Hozzászólás. — Serlegava — Belföld. — Hírek. — Szórványgyülekezetek. — Hivatalos rész. — Családi kör. Hirdetések.*

A reformáció emlékére.

Évfordulók találkozásán.

Eljött a négyszáztizenegyedik évfordulója annak, hogy sok évtizedes elégedetlenségnek, a tiszta és elegyitetlen evangélium mellett életükkel is megpecsételt bizonyosságtevésnek, mindenekfelett pedig a Szentlélek titkon és esendben, az egyes emberi lelkekben azonban szünet nélkül való munkálkodásának meglelt egy egész világ által várt áldott eredménye: Luther Márton, az egyszerű ágostonrendi barát 95 tételében, pontosan körvonalazta mindazokat a kifogásokat és kinövéseket, amelyeket az akkori keresztény egyház ellen zárt ajtók mögött már régóta hangzottak, de nyíltan kimondani alig mertek, mert egy Savonarola és egy Husz János példájából megtanulták, hogy minden kritika és minden, akár az evangéliummal is igazolt külön vélemény vérbe fojtatik. Mikor azonban akadt egy bátor, az Isten lelkétől megihletett férfi, aki vállalván a mártíromság fenyegető rémét is, hangosan tett bizonyosságot az egyház egyedüli és láthatatlan feje, a Krisztus mellett, megmozdul az

egész föld és Németország példáját követve Franciaország is — élén Kálvin Jánossal — Svájc is — élén Zwingli Ulrichhal — ma pedig a világ keresztényiségének több, mint egy harmada visszhangozza, hogy magának Istennek az üzenete volt ráírva a wittenbergi lobogóra.

Az igazságnak ezt a tényét a tulajdonlóról eleddig sokan tagadták. A mindent meggyőző igazságnak egy-két lángja azonban csak feltör és épen a napokban lett nyilvánvalóvá egy németországi jezsuita páter könyvének magyar fordításában, a „Luther Márton élete” című könyvben, ahol többek között ezeket is olvashatjuk: „a Luther által említett visszaélések ebben a korban meglehetősen elterjedtek” (56. lap.) „Látta és nem igazságtalanul, hogy az egyházi életben mind több a visszaélés.” (53. lap.) „Rómában meg kellett ismernie azt a vallási és erkölcsi hanyatlást is, mely a reneszánsz következtében mindenütt, de különösen Rómában felépett.” (36. lap.) „Nagyon rossz benyo-

Október 31-én, szerdán d. e. 10 órai kezdettel ünnepi istentisztelet és urvacsoraosztás; d. u. 5 órai kezdettel a B. G. K. rendezésében templomi ünnepség.

November 4-én, vasárnap a délelőtti istentiszteleten Fiors Elek budapesti lelkész szolgál, egyszersmind szives adományokat is gyűjt az épülő „Hősök emlékezeté” nevű templomra. Ugyancsak november 6-án délután 5 órai kezdettel templomi ünnepség.

mást tett rá az az erkölcsi szabadoosság is, amit Rómában még a klérusnál is tapasztalnia kellett." (37. lap.) „Rettenetesen hatott rá a visszaemlékezés a sok erkölcstelenségre, amit állítólag Rómában látott." (51. lap.) „Lázadásáért nem tehetjük egyedül a rossz akaratot és a tudatos rombolási szándékot felelőssé, hanem tekintetbe kell vennünk azt is, hogy magával ragadta őt . . . a korában jelentkező sok visszaélés." (55. lap.) Knes Miklós kardinális, aki két évtizeddel halt meg Luther születése előtt (1462) annakidején reformprogramot adott ki, melyben az egyházi élet eltorzulásának okait a sok hivatás nélküli papban, a javadalomhalmozásban, a simoniában és a lelkészek konkubinátusában jelölte meg. A XV. század végén ezek a hibák megnövekedtek (így tehát a démon mégsem Lutherben lehetett?) . . . több püspök pénzbefizetés ellenében engedélyt adott papjainak a konkubinátusra." (74. lap.) „Sokan hivatás nélkül vették fel a papi rendet s dolguk nem lévén (?), érzéki szórakozásokkal vérték el az idejüket . . . A hatalmas püspökségek egy kézben való halmozása is rossz vért szült." (75. lap.) „Nem olyan egyházfejedelmek ültek Péter trónusán, amilyeneket a zavaros idő megkívánt volna." (78. lap.) „de még az alacsonyabb püspöki trónusokon sem nagyon ültek apostoli lelkületűek!" Naumburg püspöke, Fülöp, rajnai palatinus és bajor herceg (meghalt 1541.) állandóan távol volt székhelyétől." (343. lap.) „Wied Hermann kölni érsek világias gondolkozású és egyházi dolgokban teljesen tudatlan ember volt . . . még a Confiteort sem tudta." (349. lap.) Brandenburgi Albert mainzi érsek „könnyelmű életfelfogású és szabados életű főpap volt." (128. lap.) Bergerio nuncius, aki még pár évvel előbb a pápát képviselte Lutherrel szemben, 1548-ban „az ujitók táborába lépett" (241. lap.), talán azért, mert ő is rájött arra, hogy mégsem lehet Krisztus földi helyettese az a Farnese Sándor (III. Pál.) „aki nepotismusra való hajlandóságában egy 14 éves és egy 16 éves rokonát is kardinálissá tette" (239. lap.), mikor pedig már sürgették a bibliai alapokhoz való visszatérést. „Ezt azonban épp olyan nehezen lehetett volna legitimálni a Szentírásból, mint ahogy nehézséget okozott Rómában az is, hogy Luther ellen a bizonyítékokat a Szentírásból kell összeszedni. (83. lap.)"

Ilyen megállapítások mellett nem lehetedalkozni azon, ha a történelmi távlatból — még és már — e könyv is kijelenti: „A protestantizmus mindenestre boldog lehet, hogy Luther rendszer nélkül is olyan alaposan,

népszerűen, sőt bensőség-teljesen és bőségesen tudta elvetni az erkölcstan praktikus tanácsait a lelkiezetés terén." (318. lap.)

Azokért a férfiakért tehát, akik közül épen a leggyűlöletesebben és elfogultabban támadottat, Luther Mártont ha csak néhány szóval is, ma már így jellemez épen egy jezsuita író, nincs okunk, amint eddig se, úgy most és ezután is szégyenkezni. Sőt! Ugy kell rájuk tekintenünk, mint akik Isten követői voltak és ennek a világnak a számára azt az isteni üzenetet ismételték meg, amelyet az idők teljességében már hallott az ember, de újra elfelejtett és a maga képére formált.

A reformáció évfordulója reánk, református keresztyénekre nézve annak a péteri bizonyágtevésnek a megisméltése tehát, amely közös refrénje volt a lutheri és a kálvini reformációnak egyaránt: „Te vagy a Krisztus, az élő Istennek egyszülött Fia!"

* * *

Ezeknek a soroknak egy másik címet is adtunk: évfordulók találkozásán!

Most tiz esztendeje, hogy amikor az ország protestáns népe a reformáció megünneplésére készülődött, egy hosszú éveken át becsülettel megvívott harcnak végét vetett a lelkek összeroppanása, ebből kinőtt egy keserű emlékü forradalom, azt az első éjszakát disqualifikálta egy nagy magyar szívnek és jellemnek, gróf Tisza Istvánnak tragikus vérehullása és azzal kezdetét vette a kisebb hazának, Erdélynek, de a többi kis hazáknak, a Felvidéknek, Bácskának és Bánátnak s végül Nyugatmagyarországnak idegen uralom alá való jutása. 10 éve mindennek!

Nem véletlenségnek tekintjük, hogy ezek a dátumok egybeesnek. A magyar református egyház történelme mindig egybe volt kapcsolva a magyar haza sorsával. Mikor megnehezültek az idők járási a magyar föld felett, megkeseredett a szive a magyar református Sionnak is! És amikor hívó ujongással zengett a zsoltár a magyar református ajkán, a magyar hegy és a magyar róna egyaránt dalolt és örömről, boldogságról beszélt.

* * *

Amikor a mohácsi vész után a reformáció megtartotta a maga diadalmi bevonulását a magyar szivekbe, sokan a teljes és bizonyos végromlását jövendölték meg, mert ime a darabokra hullott magyar test tragikumát követte a darabokra szakadt magyar lélek is. És ma, négyszáz évnek a távlatából ki tagad-

hatja, hogy a mohácsi vészt megelőzőleg bűnbe, hitetlenségbe, maga-tchetetlenségébe süllyedt magyarságot nem az evangéliumnak az a friss levegője ébresztette-e öntudatra és lendítette öncélú életre, melyet a reformáció hozott és öntözött és konzervált mind a mai napig?!

Ki tudja, hogy a történelem távlatából, mikor majd újra egy lesz az 1000 éves magyar föld, az unokáink nem fogják-e áldásnak mondani a mi mostani tragédiánkat, amikor sok igaz magyarnak könny az itala, sár a kenyere, de amikor a könnynek a tisztító esőjében és a sárnak magunkba szállásra kényszerítő keserűségében újra nemesedik a magyar élet, újra tisztán látnak a magyar szemek és újra megacélozódik a magyar kar, amely elernyed, mert egy bűnös test hordozta és egy hitetlenségbe merült lélek kormányozta.

Mi hiszünk ebben!

Bakó László.

Felekezetközi viszonyról.

Részlet Kapi Béla ev. püspök idei közgyűlési jelentéséből.

A felekezetközi viszony javulást nem, legfeljebb rosszabbodást mutat. Sajtóban, népgyűléseken állandóan támadásoknak vagyunk kitéve. Egyházi és világi vezéreinket kisebbítik, történelmi hivatásunkat kétségbe vonják, nemzetfentartó jelentőségünket megtagadják. A gyűlölet tüze lassanként felemészti az eddig védelmezett összekötő hidakat s ha enyhülés nem következik be, lassanként a nemzet javára irányuló közös munkálkodás lehetőségei veszélyeztetnek.

A pápa mortalium animos encyklikája újabb lelvi fundamentumot ad a felekezeti békétlenségnek. A hercegprimásnak az iskolai zászlóavatásokra vonatkozó rendelkezései állandó feszültség okozóivá válnak. A cserkész- és levante mozgalmakon mindjobban átütözik az erre irányuló tendencia. Keserü mosolygással halljuk a különösen hangzó megállapítást, hogy hazánkban a róm. katolikusok egyházi hovatarthatóságuk miatt mellőzést kénytelenek elszenvedni. Ha ez így volna, magunk is helyteleniténénk, mert evangéliomi meggyőződésünk szerint jogrenddel bíró, egészséges szellemű államban rátermettség, szellemi és erkölcsi érték szerint klasszifikálódnak az emberek, de soha és semmi esetre sem vallásuk szerint. Ellenben igenis jogosnak érezzük azon szomorú tény megállapítását, hogy vezető állásokba jutásnál nehéz akadállyá vált a

prot. egyházak bármelyikéhez való tartozás. Szomorú példákkal tudjuk igazolni, hogy becsületes tisztviselői emelkedést ketté tör a velünk szemben érvényesített numerus klawuzus s a többségi elv.

A felekezetközi viszony egyetemes keresztyén szempontból történő megítéléséről régebbi püspöki jelentésemben részletesen szoltam. Megvilágítottam a felekezetközi jóviszony nemzeti jelentőségét is és nyíltan kifejeztem azon meggyőződésemet, hogy a felekezeti harcot a nemzet mostani helyzetében hazaárulásnak ítélem.

Hazánkért aggódo lelke minden erejével, mint a nemzeti lelkiismeret egy parányi, gyenge megnyilvánulása, szeretném belékiáltani honfitársaim lelkébe évezredes történelmünk ama megdönthetetlen igazságát, hogy külső ellenségnél mindig vérszátóbb sebeket ejtett rajtunk belső egységünk hiánya, egymást becsmérlo és fogyasztó tusakodásunk.

Vezéri polcraól intézem e szót saját egyházamhoz: tartsunk önvizsgálatot s keressük leber lelkiismerettel, ha vajjon valamiben és valamikor is nem terheli-e lelkünket elhamarkodott szó, meggondolatlan cselekedet a békesség kötelékének megszaggatásáért.

A róm. kath. egyház vezetőire hasonló honfikkötelesség hárul, mely sulyban és felelősségben együtt növekszik az egyház számbeli és anyagi erejével.

Államunk kormánya előtt pedig felelősségem teljes tudatában újra ismétlem azon igazságokat, hogy a felekezetközi békének fentartása mindenekelőtt állami érdek és annak biztosítása kormányzati kötelesség. Sérelmet szenvedő egyházunk nem akar a róm. kath. egyházzal hadbaszállani törvényben biztosított viszonzossága és egyházi méltósága védelmében. Hanem igenis az államkormánytól jogosan várjuk az állami törvényben biztosított egyházi viszonzosság érvényesítését. Nem szállunk perbe a mortalium animos encyklikával s cihallgatjuk szívünk legkeserűbb érzéseit afelett, hogy sokan papjaink imádságos áldását átkos szennynék érzik közös zászlóinkon. De igenis, a kormánytól joggal elvárhatja egyházunk, hogy az állam törvényeinek legalább saját hatáskörében érvényt szerezzen. Pedig ez irányban is vannak sérelmeink! Állami iskolákban is tartanak zászlószentelést, melyen tiltakozásunk ellenére, mellőzik egyházunkat. Vajjon ezekben az iskolákban a róm. kath. egyház dogmája parancsol-e, avagy az állam törvényei? Levante-mozgalmainkat állami törvény hozta létre s a benne

való részvételt állami törvény teszi mindnyájunkra kötelezővé. Hogyan lehetséges akkor, hogy ezen mozgalmunkban is lépten-nyomon megalázás éri egyházunkat? Számunkra a védekezés is nehézzé válik, másoknak pedig a támadás is könnyű. És sokszor nem is a támadót bélyegzik a békétlenség bélyegével, hanem a védekező kerül a nemzet közvéleményének vádlott székébe!

Letaposott, elszegényedett, magára hagyott nemzetünk mindent elveszít, ha önmagát is elveszti. Eszméljünk való helyzetünkre és önfegyelmeléssel, a békesség és testvériség komoly átérzésével emeljük önmagunkat azon komoly magaslatra, ahol jobban szeretik az emberek hazájukat, semmint amennyire gyűlölik egymást. És ha a Krisztus keresztfája egyetemes keresztyén igazságai mind elerőtlenülnének s képtelené válnának arra, hogy a krisztusi megváltás kegyelmének boldogságával összekovácsolják egy egységbe a kereszt tövében imádkozó sereget, akkor legalább lássuk meg közös édesanyánk könnytől ázott, halavány arcát s az ő kedvéért, az ő javáért, boldogságáért és boldogulásáért temessük el a gyűlölködést s tegyük nemzeti törvényé a megértő szeretetet!

„Az utolsó tíz esztendő alatt utunkat mindnyájan könnyekkel öntöttük

Részlet Raffay S. ev. püspök jelentéséből.

Az utolsó tíz esztendő alatt utunkat mindnyájan könnyekkel öntöttük. Vigasztalan bánatunk fájó könnyeivel és e könnyekben az volt a legfájdalmasabb, hogy senki sem akarta megérteni és letörölni.

— Nagyon nagy szüksége van a közéleti embernek — folytatta a püspök — az emberektől remélt elnézésre és az Istentől kért bocsánatra. Mert akaratlanul is olyan helyzetekbe kerülhet, amelyekben az állásfoglalás, de még a pusztá tájékozódás is rendkívül nehéz. Áll ez különösen a mi mai helyzetünkről, amelyben ugy az állammal, mint a társadalommal és a többi egyházzal állunk. Ez a helyzet egy szóval minősítve: kedvezőtlen. Országos törvények biztosítják ugyan az egyházak egyenlőségét és viszonyosságát, de ez a gyönyörű elv, amely az egyházak testvéries együttélésének, a nemzet és a társadalom javára szolgáló együttes munkálkodásának s a felekezetek békességének kizárólagos alapjai és biztosítéka, mindez csonka országunkban ma inkább csak elmélet és nem gyakorlat.

— A jelenségekre — folytatta a püspök — hivatkozni nem akarok. Mert nem az a célom, hogy szítsam a tüzet, hanem, hogy a tagadhatatlanul terjedő beteges jelenségekre a gyógyító erő birtokosainak figyelmét felhívjam.

Ez a nemzet nem bírja ki egy lelki Trianon átkait. Belsőleg meghasonlott nemzetre halál vár. Nekünk a társadalomban kialakult és fennálló osztályokat és felekezeteket nem egymás ellen ingerelni hanem egymással harmóniában melengetni nemcsak emberi, hanem hazafias kötelességünk is.

— Egyedül az eszményi egyesülés féltve dédelgetett szempontjából kell megítélni, ha mi, protestánsok a „Mortalium Animos”-féle pápai rendeleteket vagy újabban a vegyesházasságok ellen megindult mozgalmakat szóvátesszük. Gyarulás és ferdítés azt hirdetni, hogy mi ezzel más felekezet magánügyeibe avatkozunk. Nem egy felekezet ügye ez, hanem a nemzet egységének és társadalmi nyugalmanak kérdése. Lelkem bizodalomával és szívem escedezésével kiált át a tulsó táborba: Emberek, magyarok, becsüljék meg egymást, tiszteljék egymás vallásos hitét, őrizzük meg a felekezeti békeséget, óvjuk meg a nemzet nyugalomát, ne csak ajkainkon éljen a PAX és Justitia gyönyörű jelszava, hanem juttassuk diadalra azt, a türelem és megértés gyakorlásával. Olyan sok a külelenség, olyan sok az országban a nyomor, a szenvedés és a boldogtalanság, hogy az egyházaknak belső békére kell törekedniök, nem pedig háborút szítani. Az evangélium lelke veszendőbe ment. Krisztus lelke számüzve bolyong . . .!

Hozzászólás.

KÖRZETGONDNOKOK.

Ismét egy ideális cézzal kitüzött nagy és magasztos gondolat megvalósítása: eszköz a hitélet kiszélesítésére. Helyes, okos, szép. Értelme, jelentősége kézenfekvő, gyakorlati módja kivihető, csupán eszköze még nem kipróbált úgy, hogy kétségeskedéssel jutnak eszünkbe Kölcsey ismeretes szavai:

„ha jó a cél, mit kitüzél magadnak, akadnak mindig biztos eszközök . . .”

— én úgy gondolom, hogy ez az eszköz, — adott esetben — a presbiteri tagok és példáséletű hithű egyháztagek részvétele, approciált képességet és képzettséget tételez fel. Ez pedig talentum kérdése elsősorban, melynél nem lehet domináns a jóakarát. Nagy socialis érzéket, átlagon felüli emberismeretet, bizalmat megnyerő modort és bi-

zonyos foku hivatottságot igényel. Vajjon hány akad ilyen az elhivatottakban, a kiválasztottak, különösen a jelentkezők közül. Megvallom, eredményesebbnek vélném, ha ez az elhivatás **missiós** kezekbe és ezáltal hivatásszerű egyének működési körébe vonatnék. Egységes irányítása, céltudatos köre megfelelőbben biztosított volna. De azt is gondolom, hogy általános, de amellet átfogó,

nagyobb közre kiterjedő bevezetés, elkészített megismertetés után következnek el a tagoltság, a körzet és ebben az individualis foglalkozás. Tartok tőle, hogy e nélkül az eredmény csak célkitűzés marad. Már pedig ez az eredmény nem lehet cél. Talán ez is lehet valamelyes felfogás. Készséggel ismer-
vén el magam meggyőzöttnek.

—yz—

Serlegavató ünnepség.

A Szegedi Református Énekkar házi ünnepség keretében avatja fel azt a két ezüst serleget, melyet a nyár folyamán a hódmezővásárhelyi, majd a mezőberényi dalosversenyeken nyert. Az avató ünnepség november hó 4-én, vasárnap este fél 9 órai kezdettel az egyház tanácstermében (Kálvin-tér 2.) folyik le a következő műsorral:

1. Jelige.
2. Serlegavató beszéd. Tartja: Bakó László elnök.
3. Pápay Molnár K.: Könyörgés. Férfikar.
4. Révfy: Éjjel a Tiszán. Férfikar.
5. Költemények. Előadja: Fazekas András.
6. Ivánka: Egy gondolat bánt . . . (A hódmezővásárhelyi dalosverseny versenykara.)
7. a) Schubert: Békét Te adsz . . .
b) Schumann: A napsugárhoz . . .
c) Mozart: Bölcsődal . . . Saját zongora kísérete mellett énekl: Solymossy Mancsi.
8. Beschnitt: Osszián. (A mezőberényi dalosverseny versenykara.)

Vezényel Árokszállásy János karnagy.

Műsor után teát szolgál fel az énekkar. Az avató ünnepségre beléptidíj nincs. Tea ára szendviccsel, keksszel együtt 1 pengő.

Az ünnepségre az énekkar elnöksége szeretettel hívja az egyházközség minden egyes tagját s az énekkar jóbarátait.

BELFÖLD.

Körlevél temetők érdekében.

A Szegedi Református Egyházközség Elnökségétől.

982—1928. szám.

Kedves Testvérink!

Aki jár a temetőkbe, annak nem kell bővebben beszélni arról, hogy ez a temető a külső arculatában milyen változáson ment keresztül. Ma már minden vonatkozásban a teljes rendezettség képét mutatja. Ebben az esztendőben az egész temető bekerítését elvégeztük és egy kiáltó hiányt pótolunk: ártézi kutat furattunk és több kifolyóval láttuk el a temetőt. Körülbelül 12 ezer pengőt költöttünk el a folyó évben végzett temetői munkálatokra. Megvalljuk, hogy nem tudtuk volna ezt megtenni, ha az elmúlt év őszén erre a célra nem adakoznak a testvéreink. És a rendezés munkáját a jövőben sem fogjuk tudni anélkül folytatni, ha a sze-

gedi reformátusok meg nem értenek bennünket és azért a temetőért, amelyben szeretteik pihennek, vagy amelybe egyszer ők is kiköltözködnének, nem hoznak újabb áldozatot.

Az őszi és a jövő esztendei program: a további rendezés, egy ravatalozó ház megépítése és a temető céljait szolgáló kertészet felállítása.

Ezeknek a céloknak a megvalósítása érdekében kérjük a hivesek újabb adományait. Jöjjenek és jó szívvvel adakozzanak a temetőrendezés céljaira!!

A jókedvű adományokat hálás köszönettel fogadja a lelkészi hivatal, de azok beküldhetők csekklap útján is. (Szegedi református egyház pénztára. Szeged. 43.261.)

Szeged, 1928. évi február hó 21-én.

az ELNÖKSÉG.

*

A fentiket ezuton is hivesek jóindulatu figyelmébe ajánljuk!

H I R E K

— **Istentiszteletek sorrendje.** Folyó hó 28-án, d. e. 10 órai kezdettel gyülekezeti istentisztelet; d. u. 5 órai kezdettel kátémagyarázat. (Teleki Sándor sl.); d. e. 9 és 11 órai kezdettel ifjúsági istentiszteletek (Dr. Illyés Endre és Durkó Gábor hitoktató lelkészek).

Október 31-én, szerdán d. e. 10 órai kezdettel gyülekezeti istentisztelet és urvacsora osztás (Bakó László lelkész); d. u. 5 órai kezdettel templomi ünnepség, amelyen az ünnepi előadást tartja dr. Csikesz Sándor debreceni egyetemi tanár. A délelőtti ünnepi istentiszteleten szólót énekel Árokszállás János karnagy (A Nabuco című operából, a főpap imája.)

November 4-én, vasárnap d. e. 10 órai kezdettel gyülekezeti istentisztelet, amelyen szolgál Fiers Elek budapesti református lelkész; d. u. 5 órai kezdettel templomi ünnepség, amelyen az előadást ugyancsak Fiers Elek ref. lelkész fogja tartani.

— **Lapunk legközelebbi száma** tekintettel a mostani kettős ünnepi számra, november 10-én jelenik meg.

— **Urvacsoraosztás és bűnbánati hét.** Amint meghirdettük, október 31-én a délelőtti ünnepi istentisztelet folytatásaképpen új borra megterítjük az Ur asztalát és ahhoz hívjuk az egész gyülekezetet. Hogy ki-ki magát jól előkészíthesse, folyó hó 27-től, szombattól kezdődőleg mindennap délután 5 órai kezdettel bűnbánati istentiszteletet tartunk. Ezekre az alkalmakra is szeretettel várjuk a hiveket, hogy mint méltó vendégek vegyenek részt a királyi asztalnál. Az Ur asztalának a szükségeire eleddig adakozott borbeszerzésre dr. Jancsó Lászlóné 5 pengőt. Kérjük a hiveket, hogy mint más-kor, úgy most is az ő áldozatkészségükből teritessük meg a vendégséget.

— **Október 31-iki templomi ünnepségünk.** Az egyetem református ifjúságának, a Bethlen Gábor Köre az idén is egy templomi ünnepség rendezésével áldozik a reformáció emlékének. Az idei templomi ünnepségre annyival inkább is felhívjuk a gyülekezet figyelmét, mert azon az ünnepi előadást egy kedves vendég, az országosan ismert dr. Csikesz Sándor debreceni egyetemi tanár fogja tartani. Az ünnepi előadás mellett lesz zenezám, szavalat és karének. Bizonyosra vesszük, hogy a szegedi református társadalom ünnepnek fogja tekinteni október 31-ét és úgy a délelőtti istentiszteletet, urvacsoraosztást, mint a délutáni templomi ünnepséget egyén-egyen a maga részvételével is Isten

dicsőségére és lelke üdvösségének a munkálására megszenteli.

— **November 4.** Fiers Elek budapesti lelkész fog ezen a napon ellátogatni hozzánk és épülő temploma javára kér testvéri adományokat. Azért adtuk meg neki ezt az alkalmat, mert úgy gondoltuk, hogy minden templom építési akcióval szemben épen az a gyülekezet a legmegértőbb, melyik maga is érzi egy új, egy másik templom hiányát s maga is épen az előtt a lépés előtt áll, hogy minden református testvértől áldozatot kér Isten új házának a megépítéséhez. D. e. 10 órai kezdettel az istentiszteleten fog szolgálni Fiers Elek; délután 5 órai kezdettel pedig a templomi ünnepség keretében tart előadást. A templomi ünnepséget közének és Bakó László lelkész imája vezeti be. Lesz szavaltszám, Kuhn E. „Fohász” című duettjét orgonakisérettel éneklük: Árokszállás János és Teleki Sándor. Mendelssohn: Andante a 4. szonátából; Kriegner: Fuga orgonaszámokat előadja Árokszállás János karnagy. A templomi ünnepséget Bibliaolvasás, ima, áldás és közének fejezi be. A fenti sorok kiegészítésül szükségesnek találjuk, hogy Fiers Eleknek a saját szavait idézzük:

Budapesten a Külsőferencváros Tisztviselőtelepi református egyház a háborus összeomlás után alakult. Ez az egyház megalakulása-kor magára vállalt egy nagy küldetést, azt, hogy a nagy háboru áldozatainak hősi emlékeképpen a magyar reformátusok történelmi kegyelete jeléül Budapesten, az Üllői uton felépíti az Emlékezés Templomát. A gyülekezet, a mely kisebb részben köztisztviselőkből áll, megható odaadással áldozott ezért a nagy célért. Köztudomásu arról a gyülekezetéről, hogy minden évben egy hónapos böjtöt tart s ez idő alatt a szegény emberek egyébként is szükre szabott élete még a szokottnál is önmegtagadóbbá válik. A böjt alatt a Család-utcai hívők megvonnak maguktól minden szórakozást, ami pénzbe kerül, s valósággal a mindennapi kenyerekből, a szükösből, a nélkülözhetetlenből törnek le egy darabot a templom javára. A Család utcai gyülekezet buzgó tagjai úgy gondolkoznak, hogy a halottak emlékére építendő templomért az élőknek nem illik abból adni, ami nekik felesleges, hanem a szükségesből kell adni, s annyit kell adni, amennyit nem könnyen ad az ember, hanem önmegtagadással. Az ilyen adakozás méltó azoknak emlékéhez, kik e megszentelt magyar föld védelmében mindent odaadtak. Az emlékezet templom építése most a megvalósulás stádiumába lépett s az építkező gyülekezet a Belügyminisztérium engedélyével országos gyűjtés útján kérő szóval fordul a ref. egyházakhoz. Abban a tudatban teszi ezt, hogy a hősök emlékére építendő templom nemcsak

egy gyülekezet tulajdona lesz, hanem az összes református egyházaké, s ez a templom kőbe épített biznyságtétele lesz a magyar reformátusság kegyeletének a háborus hősök iránt.

Hisszük, hogy ezek a szavak a szegedi reformátusoknál sem maradnak visszhang nélkül.

— **Október 31. a katonaságnál.** A ref. és evang. tisztek, altisztek és honvédek, valamint hozzátartozóik részére okt. 31-én, 8 órakor reformációi emlékestisztelet tartatik a ref. templomban, amikor az Uri szentvacsora is kiszolgáltatik.

Ugyancsak október 31-én d. u. 5 órakor a szegedi protestáns katonai egyház vallásos ünnepséget rendez a reformáció emlékére, a vámórség tantermében (Uj honvéd laktanya) a következő programmal:

1. Erős várunk nekünk az Isten, közének, katonazene kísérete mellett.

2. Megnyitó beszédet mond Vámos Béla ezredes.

3. A reformációról előadást tart Antalffy László esperes.

4. Szaval Huszár Margit urleány.

5. Mint a szép hives patakra . . . közének, katonazene kísérete mellett.

6. Bibliát olvas, imádkozik Kuncz Henrik ev. lelkész.

7. Bezáró beszédet mond Hoffmann Béla ezredes.

8. Hymnus, katonazene kísérete mellett.

A vallásos ünnepségen a ref. és evang. polgári egyházak hívei is szívesen láttatnak.

— **A temetői rendezés céljaira** október 31-én és november 1-én a temetőben gyűjtést rendezünk. Október 31-én gyűjtenek: délelőtt Bakó Lászlóné és Erzsébet diakonissza testvér; délután 1-től 3-ig Árokszállásy Jánosné és Gesztelyi Nagy Lenke, 3—5-ig dr. Berde Károlyné, Mayer Gyuláné és Tomory Mihályné; november 1-én délelőtt 8—10-ig Farkas Ferencné, Nagy Sándorné és Szögi Zoltánné; 10—1-ig Kamocsay Ferencné és Voelker Hugóné, 1-től 3-ig Halász Gyuláné és Koncz Lajosné, 3-tól fél 6-ig dr. Gálffy Andorné, dr. Geley Józsefné, Aldobolyi Nagy Zoltánné és Ruttkay Béláné testvéreink. Ha asszonyaink és leányaink közül még akad szíves vállalkozó, kérjük, hogy ezt a szándékát a lelkészi hivattal közölje. Ugyanitt kérjük hűveinket arra is, hogy a hősök sírjainak egészsévi gondozását méltassák kegyeletes figyelmükre. Már eddig is elvállaltak egy néhány sirt, de még mindig sok hősi sir van igazi gondozó nélkül. Különösen az, akinek amugy is fekszik a temetőnkben halottja, minden nagyobb fáradság és áldozat nélkül megteheti, hogy amikor a maga halottjához kimegy, szeretneinek a sírját rendbehozza, elfárad egy né-

hány lépéssel odébb is és az elvállalt hősi sirt is rendbeteszi. Várjuk az újabb jelentkezőket.

— **A diakonisszánkról.** Erzsébet diakonissza testvért alig, hogy a múlt vasárnap beállítottuk a gyülekezet szolgálatába, már is a gyülekezet nagy része ismeri. Nemcsak, de már el is látogatott körülbelül ötven református testvérünkhöz, akiknek egyrésze a mindennapi élet nehézségeivel küzd, más része pedig a testnek, vagy a léleknek valami betegségével viaskodik. A diakonissza testvér megkezdte a szolgálatot a klinikákon, a szegényházban és a börtönben is. Mindenütt olyan szeretettel és hálával fogadták, hogy csak most kezdjük igazán látni, milyen nagy hiányt pótolunk és milyen nagy szükséglet fogunk Isten segédelmével megelégtetni. Hogy a diakonissza testvér közöttünk való szolgálatát biztosíthassuk az anyagi áldozatok terén a Lorántfy Zsuzsána Egyesület asszonyai már is jó példával jártak elől. A diakonissza testvér ágy- és asztalneműinek és egyéb szükségleteinek a beszerzésére adakoztak, illetőleg megajánlásokat tettek a következők: Halász Gyuláné 2, Hévizy Andrásné 1, Dr. Szigyártó Józsefné 1, Nemes Irma 2, Krajcsovics Ferencné 2, Girth Gyözőné 2, Piskovics Jánosné 2, özv. Rajki Antalné 4, K. Nagy Jánosné 2, özv. Balogh Béláné 2, Papp Ferencné 2, özv. Vetró Sándorné 2, Tóth Sándorné 4, Dr. Jancsó Lászlóné 4, özv. Marton Imréné 4, Szanka Jenőné 1, Mészáros Ferencné 2, özv. Steinwalter Ödönné 7, A. Nagy Zoltánné 2, G. Nagy Lenke 2, Voelker Hugóné 1, Gönczi Jenőné 2, özv. Baranyi Gyuláné 1, Erdélyi Józsefné 2, Kamocsay Ferencné 2, Szabó Gézőné 1, Dr. Deák Lajosné 2, Árokszállásy Jánosné 2, Csanády Imréné 2, Mohácsy Ferencné 5, Nagy Antalné 3, Dely Gézőné 5, Paraszka Gyuláné 3, Dr. Buday Árpádné 5, Szegedy Lászlóné 2, Mayer Gyuláné 2, Dr. Illyés Endre 2, Barna Józsefné 3, özv. Nagy Sándorné 5 P, Schill Fülöpné egy alsó lepedőt, Gyuris Józsefné egy drb. párnát egy huzattal, Bakó Lászlóné egy párnahuzatot, Durkó Gábróné egy nagy és egy kis párna huzatot adományozott. Havonként egy ebéd és vacsorát felajánlottak: Fóris Lajosné, Dr. Deák Lajosné, Gönczi Jenőné, özv. Baranyi Gyuláné, Dr. Gálffy Andorné, Dr. Berde Károlyné, Deli Gézőné, Halász Gyuláné, Dr. Geley Józsefné, aldobolyi Nagy Zoltánné, Dr. Mátyás Jenőné, Dr. Illyés Endre, Gesztelyi Nagy Lenke, Mészáros Ferencné, K. Nagy Jánosné, Dr. Szigyártó Józsefné, Szögi Zoltánné, Hévizy Andrásné, Krajcsovics Ferencné, Voelker Hugóné, Tomory Mihályné, özv. Mayer Gyuláné, özv. Szüts Györgyné, Vojnich Andorné, Wolf

Istvánné, Holló Domokosné, Mohácsy Ferencné, Csanády Imréné, Steinwalter Ödönné, özv. Marton Imréné, Farkas Ferencné, és Bakó Lászlóné mindennap a reggelt.

„Ez a megromlott világ váltságra szorul.” E hó 13-án, este a debreceni Kistemplomban folyt le, rendkívül szép számmal megjelent s a templomot zsufolásig megtöltő közönség jelenlétében a Protestáns Irodalmi Társaság nívós, műsoros propaganda-estje, amelynek középpontjában Ravasz püspök beszéde állott. Feszült figyelem között emelkedett szólásra s beszéde tételül ezt állította fel: a protestantizmus legfőbb problémája. A tornádóban, ebben a pusztító viharban, — mondta a püspök — az az érdekes, hogy körbenjár. Amerre elzug, nyomában letarlódnak az erdők és összeomlanak a városok, de a kör középpontjában, a tornádó szemében sűt a nap, virul az élet. Mi, a magyar protestantizmus, ilyen napsütéses tornádószembe jutottunk a forradalmak és a kommunizmus viharos zónáján keresztül, de körülöttünk, a nagy Oroszországban, a forrongó Ázsiában, Észak- és Délamerikában pusztít a vihar. És ezzel a nagy romlással szemben tehetetlen egyház is, mert az egyház elvesztette egységét és hatékonyságát.

A világ leghatalmasabb államférfiai pedig egyértelműleg vallják, hogy az emberiségnek ezt az óriási sebét csak a Krisztus gyógyíthatja meg.

A világ keresztyéneinek kétharmadában megérlelődött a gondolat tehát, hogy meg kell teremteni az egységet. Kell keresni a részekre szakadt keresztyénségben olyan vonásokat, amelyek közösek s így az egyesítés alapjául szolgálhatnak. Ilyen a hit és a program. Így indították meg a „Hit és Szervezet” nagy mozgalmát, melynek első összejövetele Lausanneban (Svájc) volt (1927.) Sajnos azonban, hogy a világ keresztyéneinek egyharmada, a római katolicizmus nemcsak akkor tartotta távol magát, de a „Mortalium animos” kezdetű enciklikával a jövőben való egyesülésnek is elvágta útját. Pedig ez a mozgalom — éppen azért, mert nem azt keresi, ami elválasztja a részeket, hanem azt, ami összeköti és egyesíti, — egyedülálló és legnagyobb mozgalom a keresztyénség kétezereves történetében. Hozzáképest a nagy oekonomikus zsinatok, a keresztes hadjáratok, a tridenti zsinat vagy a reformáció is csak epizódszerűek.

És ezt az egységet nem felülről lefelé, hanem alulról felfelé kell és lehet megteremteni. És e tekintetben óriási feladat vár a protestantizmusra: a maga kétszáz felekeze-

tét egységre hozni. A római és keleti egyház ezt a munkát már elvégezte.

Ami már most az egyház hatékonyságát illeti, azt két irányban vesztette el a keresztyénség: a háborúval és a szociális krízissel szemben.

A háború legutóbb is 17 millió olyan fiatal életbe került, akik legbecsületesebbeknek és legbátrabbaknak bizonyultak a sorozóbizottság által kiválogatott egészségesek közül. Gazdasági rombolása is olyan nagy volt, hogy az eltékozolt pénzből milliószámra lehetett volna iskolákat és menhelyeket építeni. Az erkölcsi romlás pedig teljességgel felmérhetetlen.

Ilyen hallatlan pusztításnak elejét vevendő, alakult meg a Nemzetközi Jóbarátság Egyházi Világszövetsége. Korántsem akarja ez a háború által előidézett mai igazságtalan állapotokat konzerválni a háború kizárásával, hanem az igazság uralmát akarja úgy megteremteni, hogy az vérontás, pusztítás nélkül, barátságos megértés útján érvényesüljön. Ez a hallatlanul nehéz munka már a legutóbbi prágai összejövetelen is egy lépéssel közelebb jutott céljához.

A szociális krízissel szemben szintén állást kell foglalnia az egyháznak s vele szemben is vissza kell szereznie hatékonyságát. Azonban természetes, hogy nem szegődhetik sem az istentelen kapitalizmus, sem a krisztusellenes szocializmus szolgálatába. Függetlenül és nagy bátorsággal kell ehhez a kérdéshez hozzányulnia. Meg kell mondani keményen: nem lehet az, hogy egyesek olyan jó módban dusskalkodjanak, hogy gazdagságuknak számát sem is ismerik, mások meg éhenhaljanak. A tulajdon sem nem az egyéné, sem nem a közé, hanem Istené, aki sáfárságra bizta azt ránk. Odaadta a kenyeret most is, mint az ötezer megelégitésénél, a tanítványoknak, de ma valakinek a kezén elveszett a kenyér. Ki az, aki visszatartotta a kenyeret? Adja oda az éhezőknek.

A keresztyénség számára a szociális krízissel szemben állapít meg programot s akarja azt keresztül is vinni az „Élet és Munka” nagy világmozgalma. (Stockholm, 1925.)

Ugy áll a világ, hogy ebben az óriási szociális krízisben tulajdonképpen nem meglepetés ért bennünket, csak egy régi igazság derült ki, amit őseink olyan erőteljesen hangsúlyoztak és ami tisztán maradt igehirdetésünkben ma is kicseng: Ez a világ a büneset következtében megromlott s váltságra szorul. Ez a váltság az evangélium. Az evangélium pedig nem tan és nem történet, hanem egy élő isteni személy: az Ur Jézus Krisztus.

Az ő erejét valósággra váltani a világban, a Benne való hitet tettek tanúságával bizonyítani meg a világ előtt: ez a protestantizmus legfőbb problémája.

— **Sulyok István püspök lelkészi jubileuma.** Kevesen tudják, hogy a román megszállás alatt ujonnan alakult királyhágó-melléki református egyházkerület püspöke, Sulyok István, akinek most vasárnap ünneplik 40 esztendősi lelkészi jubileumát, a szegedi református egyházközség első segédlelkésze volt és 1888 és 89-ben Istenben boldogult Varga Pál mellett szintén szolgálta ezt a gyülekezetet. Ugy érezzük, hogy az egész gyülekezet érzéseit tolmácsoljuk, amikor ezuton is Isten gazdag áldását kérjük a jubiláló főpásztorra és az idegen uralom alá került magyar református testvérekre.

— **Néhai Kőhegyi Lajos emlékezete.** A szegedi református egyházközség gondnoki székében közel tíz esztendeig szolgált néhai dr. Kőhegyi Lajos, akinek a sírjára most vasárnap délután három órakeret helyezett el ünnepélyes keretek között az új siremléket. Ami por volt benne, régen porrá lett; ami lélek volt benne, már régen megtért a lélek Urához és ott él! Áldott legyen az emlékezete!

— **A nagykőrösi leánykonferenciára** részvétel végett a következők jelentkeztek: Bakó Lászlóné, Boros Erzsébet gyülekezeti diakonissza testvér, Dobay Margit, Halász Boriska és G. Nagy Lenke. A szegediek csoportjával együtt megy Nagykőrösre Bakó László lelkész is, aki a konferencián előadást tart „Az egyház” címmel.

— **Halálozás.** Dr. Dokus Gyula a sárospataki református főiskola érdemekben gazdag gondnoka élete alkonyán elhunyt. — Dr. Zsigmondi Jenő, az evangélikus egyház egyetemese főfelügyelője, felsőházi tag, aki öreg korára való tekintettel az elmúlt hetekben mondott le egyházi méltóságáról, meghalt. — Emlékük mindig élni fog!

— **Személyi hírek.** Ravasz László püspök e hó 21-én avatta fel a kispest—wekerletelepi református templomot s ugyanakkor fejezte be évenként megismétlődő püspöki látogatásait, amelyek során hat esztendő alatt az egyházkerület minden gyülekezetét felkereste. — Hegedüs Loránt volt pénzügyminiszter Miskolcon a környékbeli és helybeli bankigazgatók értekezletén egy aktuális pénzügyi kérdéstről előadást tartott, majd ettől a társaságtól is kísérve a református templomba ment át, ahol egy templomi ünnepség keretében bibliát magyarázott.

— **Rövid hírek.** A Lorántfy Zsuzsána Egyesület, amint ezt közöltük is, folyó hó 25-én, a szokásos csütörtöki munkadélután szertartással kapcsolta egybe, ahol nagy

érdeklődés és tetszés mellett Kutas Kálmán evangélikus lelkész tartott előadást a „Nő és az irodalom kérdéséről”. Az előadást hosszú és élénk megbeszélés kísérte. Az egyesület céljaira 16 pengő persely-pénz gyűlt össze. — A Református Leánykör az elmúlt vasárnap szokásos, havonként tartandó klubdélutánját rendezte meg az egyház tanácstermében. Körülbelül 30 református leány jött össze és töltötte el a délutánt a legvidámabb és mégis a legkeresztyénibb hangulatban. — Az 1924. évi milánói takarékosági konferencia határozatai alapján, melynek a megállapodásához Magyarország is csatlakozott, most vasárnap takarékosági nap lesz, amelyen minden rendelkezésre álló eszközzel a takarékoság nagy nevelői és éppen ezért nemzetmentő elvét fogják propagálni. Ezekkel a sorokkal mi is a keresztyéni takarékoság érdekeit kívánjuk szolgálni, mikor rámutatunk arra, hogy az igazi takarékoság, isteni törvény.

— **A makói Bethánia Egylet konferenciája.** Ezzel a konferenciával is megtapasztaltuk azt, hogy nincs igazuk azoknak, akik a konferenciák alkonyát hirdetik. Isten kegyelmének még mindig a legalkalmasabb eszközei ezek. Október 20-án volt a konferencia megnyitó szertartás, ahol a megnyitó beszédet Nagy Károly lelkész mondta és a záró bibliamagyarázatot Sallay István budapesti ref. lelkész. Másnap, vasárnap délelőtt a templomi istentiszteleteteket dr. Pallmann Péter és Sallay István, a konferencia előadói látták el. Vasárnap délután a református ó-templomban Draskóczy István és dr. Illyés Endre beszéltek az *igazi egyháztagság mértékéről*. „Arccal az Ur felé” és „Arccal testvéreid felé” címen. Este zsufolásig megtöltötte a közönség a Városháza nagy tanácstermét. Itt dr. Illyés Endre sorolta fel nagyon szemléltető módon a világ sötétségének ríktó bizonyítékait és az ember haszontalan erőlködését, hogy az „igazi” sötétséget mesterséges fényekkel igyekezzék eltüntetni; ő utána pedig Sallay István szólt a világ Világosságáról, az „igazi” fényről. Hétfőn, a konferencia harmadik napján a keresztyén zarándok élet különböző állomásai voltak a konferenciái előadások tárgya. Sallay István szólt a zarándoklat céljáról; dr. Pallmann Péter lelkéket megmozgató módon a Krisztuson kívüli élet egyedüllétéről; Vörös Lajos a jó Pásztorral való vándorlás örömeiről. A bevezető áhitatot délelőtt is és délután is Czmorek Jenő vezette. De az egész konferencia „megdicsőülés-hegye” az esti morzsaszedés volt. Több mint 160-an vettek részt rajta. És emberi szemmel tekintve a dolgot, elmondhatjuk, hogy sokan mentek át a halálból az életre, ami mellett bizonyított a sok szívből jövő önvallomás és bizonyágtétel.

— **Az Ifjúsági Egyesületek imahete** november 11—17. között megy végbe, melynek vezérfonalát az „Ébresztő” című lap közli. Tavalyi imahéten „világfillér” címén 400 pengő perselypénz gyűlt össze a Keresztyén Ifjúsági Egyesületek genfi központja részére, hisszük, hogy ez összeg az idén emelkedni fog.

— **Teeuwissen lelkész Magyarországra jön.** Teeuwissen Walter amerikai református lelkész nikolsk-ussuriskii táborban megfordult, Szibériát szenvedett magyar hadifoglyok jótévője tavaly látogatott el először Magyarországra, hogy a volt hadifoglyokkal találkozzék. Látogatása olyan nagy hatású volt, hogy a Keresztyén Ifjúsági Egyesületek Szövetsége egy nagyobb köruttra meghívta a kiváló evangélizátort. Amint értesülünk, Teeuwissen ur november 2-án érkezik Belgiumból Budapestre és résztvesz többek között a szekszárdi és solti KIE-konferenciákon, november 18-án a rákospalotai református KIE-ház felavatásán, valamint meglátogat 15 gyülekezetet, ahol fogadására nagyban folynak már az előkészületek.

— **Nagy Irodalmi és Művészestély** lesz Budapesten november 11-én a régi képviselőházban. Az estélyen szerepelni fognak Dr. Kováts J. István theol. professor, a Soli Deo Gloria Szövetség védnöke, Móricz Zsigmond, a kiváló író, Dr. Sebestyén Jenő, a „Kálvinista Szemle” főszerkesztője, Goda Gizella, az Operaház művésznője, Balázs Árpád zeneszerző, hegedűművész, Teeuwissen amerikai lelkész, a theológiai zenekar stb. Az estély iránt Budapesten és környékén nagy érdeklődés nyilvánult meg minden vonalon. Kezdeté este fél 6 órakor.

— **Értékes könyvakció.** A Soli Deo Gloria Szövetség 11 pengő 30 fillér helyett 8.—pengőért adja egyszerre rendelve és a pénzt előre küldve a következő könyveket: Dr. Makkai Sándor: Öntudatos Kálvinizmus, Csürös István: Példának okáért . . . (243 beszédillusztráció), Szalonnás János: Református ifju, Böszörményi Jenő: Verőfényes úton. Pénz és megrendelés e címre küldendő: Soli Deo Glória Szövetség Budapest, IX., Kálvin-tér 7. II. 15.

— **KIE-Egyesület nyertes staféta-futásban.** Rákospalota város leventéinek kegyeleti stafétáján az ottani Református Keresztyén Ifjúsági Egyesület vitte el a társadalmi egyesületek díját, 12 darab szép bronz érmet, selyem nemzeti színű szalagon.

— **A XVIII. század a keresztyén misziók** minden földrészre kiterjedő diadalmas munkájának nagy előkészítő, magvető százada. Azon csudálatos eredmények épülete, melyeket a mai idők külmissziói munkája elér, bátor és erős hitű uttörő misszionáriusok odaadó és küzdelmes szolgálata által lefektetett alapkőre épül fel. A Magyar Evangéliumi Keresztyén Missziói Szövetség a napokban két kiváló és Isten lelkétől gazdagon megáldott misszionárius életrajzát adta ki, kis könyvecskében. Az egyik Hudson Talyer, a „China Inland Mission” megalapítója, aki az elzárt mennyei birodalom nehezen feltárható kapuit nyitja meg és ezáltal az emberiség egy negyede számára érkezik el az Evangélium fényének lehetősége a régi sötétség helyébe. A másik Hebich Sámuel, kinek szeretete és meleg egyénisége India tömegei előtt tesz Krisztusról bizonyosságot. — A két kis mű Sallay István ref. lelkész írása. Ára egy-egy könyvecskének a hithősök arcképével 50 fillér. Kaphatók a Missziós Szövetségnél, a M. K. Sz. „Szövétnek” kiadóvállalatnál (Budapest, IX. Üllői ut 19. II.), valamint az evangéliumi iratokat terjesztő könyvkereskedésekben.

— **A „Magyar Ifjúság” Sajtóestje Debrecenben.** A KIE mozgalom egyre jobban hódító ujságja, a „Magyar Ifjúság” november 11-én tartja sajtóestjét és konferenciáját Debrecenben, hol ez alkalommal előadást tart Dobos Károly KIE református ágának országos titkára, továbbá Karácsony Sándor, a lap szerkesztője, dr. Batiz Dénes budapesti orvos és mások.

A Kálvinista Naptár és a szegedi református egyház évkönyve november 15-én megjelenik! A magunk naptárát vásároljuk! Ára egy pengő! Minden hívünknek házhoz is megküldjük.

Értesítem református testvéreimet és az evangélikus testvéregyház tagjait, hogy **üzletemet a Feketesas és Kigyó ucca sarkára helyeztem át,**

ahol női, férfi fehérneműek, vásznak, chiffonok, asztalneműek, törülközők, keztük, harisnyák, iskolakötények, tornaruhák, orvosi köpenyek gyári árban készülnek.

E hirdetésre hivatkozók kedvezményben részesülnek.

Soós Lajos

kelengyeáruházában.

Telefon: 10—77.

SZÓRVÁNYGYŰLEKEZETEK

Istentisztelet sorrendje. Folyó hó 28-án, vasárnap délután fél 3 órai kezdettel istentisztelet, urvacsoraosztás és hitoktatás Szőregen. (Dr. Illyés E. hl.)

Ugyancsak 28-án, vasárnap d. u. 2 órai kezdettel istentisztelet, urvacsoraosztás és hitoktatás a Tápéi-réten. (Durkó Gábor hitoktató-lelkész.)

Ujszegeden 28-án délután nem tartunk istentiszteletet, mert a munka úgy torlódott össze, hogy ennek a szolgálatnak az elvégzésére képtelenek vagyunk. Nov. 4-én délelőtt különben is lesz Ujszegeden a Vakok Intézetében istentisztelet. Tehát csupán arról van szó, hogy a dátum egy héttel eltolódik.

November 4-én, vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel, amint ezt részletesen a missziói egyházközség számára szóló hivatalos részben meg van írva, istentisztelet lesznek: Ujszegeden, Somogyitelepen, Deszken, Szőregen, Kiskundorozsmán és Kisteleken, vagyis az összes ugynevezett missziói pontokon, illetőleg választói körzetekben. Ezekre az istentiszteletekre a hívek különös figyelmét felhívjuk, mert ezeknek az istentiszteleteknek a folytatásaképpen a választók közgyűlését tartjuk meg és azon az új missziói egyházközség főgondnokát és presbitériumát megválasztjuk.

Az ujszegedi missziói egyházközség tagjaihoz!

Az eddig szorványokban lakó református hívekhez!

Kedves Testvéreim! November 4-én az önálló egyházközségi élethez elnyeritek az utolsó kelléket is; megalkotjátok a presbitériumot, megválasztjátok az egyházközségi közgyűlést képviselő testületet, amely szervek lesznek hivatva arra, hogy anyagiakban és lelkiekben egyaránt Istennek kedves módon kormányozzák az Ujszeged központtal megalakult missziói egyházközséget.

Ennek megtörténte után már csak egy kötelességetek lesz, elhívni magatoknak azt a lelkipásztort, akiről megéreztétek, vagy megérzitek, hogy egyenesen az Isten küldötte a ti számotokra. /

A jó Isten minden áldásának a kérése mellett bocsátalak el benneteket az én eddigi pásztorokodásom alól. Aki minden erőnek a forrása, azt kérem, hogy az új pásztoroknak több erőt, több lelkesedést, lángolóbb ügyszeretet s mindenekfelett az ő egyszülött Fia, az Ur Jézus Krisztus mellett példátmutatóbb bizonyágtevést adjon, mint amennyivel engem megajándékozott és mindezt csak azért tegye, hogy ti jobban növekedjétek a főben, a mi Megváltónkban és Megszabadítónkban!

Jól gondoljátok meg, hogy kiket állítotok

oda az Anyaszentegyház diadalkocsijának a rudja mellé, nehogy épen a vezetésre elhívott életek legyenek azok, akik nem előbbre viszik, de akadályozzák Isten országának itt a földön való megvalósulását.

November 4-én mindnyájotokat várunk azokra a helyekre, ahol ezt a hivatalos rész közleményeiben esperes atyánk megjelölte!

Legyetek ott mindannyian!

Válasszunk és döntsünk egy istentisztelet végighallgatása után, de még mindig úgy, mint ha a választógyűlés is istentisztelet volna!

Az ujszegedi választói körhöz tartoznak az Ujszegeden lakó reformátusok.

A szőregi választói körhöz tartoznak a Szőregen, Ujszőregen, Ó- és Ujszentivánon, Vedresházán lakó reformátusok.

A deszki választói körhöz tartoznak a Deszken lakó reformátusok.

A Somogyitelepi választói körhöz tartoznak a Somogyi-telepen, Tápén, Tápéi-réten, Sándorfalván és Algyőn lakó reformátusok.

A kiskundorozsmai választói körhöz tartoznak a Kiskundorozsmán, Szeged-Alsótanyán, Aigner Károly-telepen és Pusztamérgesen lakó reformátusok.

A kisteleki választói körhöz tartoznak a Kisteleken, Felsőpusztaszeren, Csengelén, Sövényházán és Szeged-Felsőtanyán lakó reformátusok.

Választásra, illetőleg szavazásra mindazoknak joga van, akik az esperesileg jóváhagyott választói névjegyzékbe fel vannak véve.

Szeged, 1928. évi október hó 25-én.

Testvéri köszöntéssel:

Bakó László.

lelkész.

Hivatalos rész.

Az ujszegedi missziós egyházközség számára a békésbánati református egyházmege esperesi hivatalától.

1295—1928. szám.

Az ujszegedi református egyház szeretett tagjaihoz és a presbiter választásra küldött bizottság igen tisztelt tagjaihoz!

Istennek kedvező kegyelméből eljutotunk oda a szegedi református egyház Istennek tetsző és nagyértékű adománya révén, hogy ujszegedi sok szép munkára hívott missziói egyházunkat véglegesen megszervezhessük, miután úgy a békésbánati egyházmege, mint a tiszántuli egyházkerület jóváhagyta az egyházunk szervezetére vonatkozó felterjesztéseket.

Mindezek alapján az E. T. I. t. c. 33-ik §-a értelmében

az ujszegedi egyházunkban a főgondnok, presbiter és egyházközségi közgyűlési tagok választásának

idejét 1928. évi november hó negyedikére

tüzöm ki. Választandó egy főgondnok, husz presbiter és hatvan egyházközségi közgyűlési tag. Választás mindenütt a szokott helyen tartandó istentisztelettel kezdődik és névszerint történik. A választási bizottságok a választó gyűlések vezetése végett fent jelzett időpontban, vagyis november negyedikén meg fognak jelenni Ujszegeden, Szőregen, Deszken, Somogyitelepen, Dorozsmán és Kisteleken, hol is a gyülekezet tagjai mindennél gyakorolhatják választói jogaikat.

Választói bizottságokul felkérem és ki-nevezem:

Ujszegedre: Bakó László lelkész és dr. dr. Buday Árpád presbiter urat;

Szőregre: Illyés Endre lelkész és dr. Széll Gyula főgondnok urat;

Deszkre: Durkó Gábor lelkész és Nagy Antal presbiter urat;

Somogyi-telepre: Szabó Béla lelkész és Kaszó Elek presbiter urat;

Dorozsmára: Somogyi József lelkész és Miskolczy Gyula presbiter urat;

Kistelekre: Szirbik Sándor lelkész és Nagy Sándor presbiter urat.

Felkérem e bizottság tagjait, hogy november 4-én, d. e. 10 órára a kijelölt helyen megjelenni és ott a választást lefolytatni méltóztassanak. A bizottság lelkészi tagjait pedig külön arra is kérem, hogy ugyanezen helyeken az Istentiszteletet elvégezni sziveskedjenek s érkezésük pontos idejéről a szegedi lelkészi hivatalt értesítsék. A választói névjegyzék szükségelt példányait a szegedi presbiterium bizottságba kiküldött igen tisztelt tagjainak fogom kellő időben kikézbessíteni.

Ugy e bizottságok szolgálataira és munkáira, valamint a megalakuló ujszegedi egyházunkra Istennek áldását kérem azzal, hogy a választás lefolytatása után ezen egyházunk adminisztráló lelkészévé Bakó László szegedi lelkész urat nevezem ki.

Gyoma, 1928 október hó 22-én.

Atyafiságos szeretettel:

Harsányi
esperes.

Felelős kiadó a szegedi ref. egyházközség nevében: Bakó László lelkész.

Családi kör

A Mester felháborodása.

21. hét.

Máté 4:8—11. *Ismét vivé őt az ördög egy igen magas hegyre és megmutatá néki a világ minden országát és azok dicsőségét. És monda néki: Mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem. Ekkor monda néki Jézus: Eredj el Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj. Ekkor elhagyá őt az ördög. És imé, angyalok jövének Hozzá és szolgálnak vala néki.*

Márk 8:31—33. *És kezdé őket tanítani, hogy az ember Fiának sokat kell szenvedni és megvetetni a vénektől és a főpapoktól és irástudóktól és megöletni, és harmadnapra feltámadni. És ezt nyilván mondja vala, Péter pedig magához vonván őt, kezdé dorgálni. És ő megfordulván és az ő tanítványaira tekintvén megfeddé Pétert, mondotta: Távozz tőlem Sátán, mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.*

Figyeld, meg, hogy Jézus nem foglalt el enyhe álláspontot azokkal a gonosz ajánlatokkal szemben, melyek megostromolták, hogy megkísértsék. Gyűlölettel fordult el tőlük. Irtózott a gonosztól. Senkinek az élete nem biztos addig, amíg meg nem tanulja, hogy a kísértéssel ne játszó, hanem nyomban és ösztönyszerűleg heves felháborodással utasítsa azt vissza. Gondold végig legszokásosabb kísértésedet. A gonosznak mily sugalmi veszélyeztetik legyakrabban jellemedet? Ugyanazzal az alkuvást nem ismerő irtózáttal szoktad-e visszautasítani, mint amilyen a Mester szavaiból cseng ki. „Távozz tőlem, Sátán!”?

Cipő- és
charisnyában vezető világmárka a

Dél-Hungária

Szeged, Kárász-u. 14. Telefon 68

Kölcsey-utca 10. sz. **„Kézimunkaház”** Kézimunka anyagokban nagy választék. Készít mindenféle egyházi kéziműveket. Kölcsey-utca 10. sz.

Szeged, Kölcsey-utca 10. sz.
Telefon hívó: 13-50. szám.

Fischer Izsó